

¡ASÍ NO!

CCOO no firma el acuerdo en DIA

Medidas traumáticas, prisas injustificadas, falta de planes concretos, indeterminación. Aunque CCOO ha conseguido, gracias a varias jornadas de movilización y, sobretodo, a la exitosa huelga que protagonizó la plantilla, que la empresa introdujera mejoras en el texto, el empeño de DIA de aplicar medidas traumáticas impide que el sindicato suscriba el acuerdo.

Las perspectivas de DIA ya no son las mismas que eran el pasado 30 de enero, cuando el Consejo aprobó realizar un ERE. Ha cambiado el Plan de Negocio y los acuerdos con los acreedores. Van a cambiar el Consejo y la Dirección de la empresa. Lo único que se mantiene es el sufrimiento de la plantilla. La cuestión es, por qué insisten en mantener las medidas traumáticas que les dictaron los acreedores cuando los miembros del Consejo saben que van a ser sustituidos. A qué obedece ese empeño.

Ante este escenario incomprendible, y ante la imposibilidad de que la empresa entrara en razón, CCOO ha intentado minimizar el daño. Porque a CCOO no le cabe ninguna duda de que este Grupo tiene futuro, por su cuota de mercado, por la profesionalidad de su plantilla y porque espera que la gestión financiera de los directivos de los últimos años cambie, y se centre en el conocimiento del negocio de distribución.

Y había alternativas para evitar las medidas traumáticas. CCOO planteó introducir en el acuerdo una solución tipo Alcoa, es decir, que las medidas no se aplicasen durante un periodo de 3 meses para dar tiempo a que se fueran despejando variables. La empresa ha dicho que no.

CCOO también propuso que las tiendas estuvieran abiertas hasta, al menos, el 30 de junio para dar tiempo a gestionar las salidas y aumentar las posibilidades de venta. Y, si había tiendas cuyo cierre fuera imprescindible por un necesario ahorro de coste, se reubicase a la plantilla en otras tiendas para reforzar la venta y mejorar el servicio.

Esto podría combinarse con un expediente de regulación temporal, bien de suspensión o bien de reducción de jornada hasta que puedan venderse las tiendas con subrogación de plantilla. La empresa ha dicho que no.

DIA tampoco ha aceptado la propuesta de CCOO de ser generosos con las salidas voluntarias, añadiendo a la indemnización una prima por adhesión voluntaria de 250 euros x año de antigüedad. Aunque la empresa si ha aceptado la propuesta de CCOO en cuanto a la cuantía de las indemnizaciones (33 días por año trabajado con un máximo de 24 mensualidades).

La empresa, ni siquiera aporta ninguna garantía de no volver a abrir un ERE el próximo año.

En definitiva, DIA ha eliminado cualquier posibilidad de que CCOO firmara un acuerdo que ya se encuentra en manos de los abogados del sindicato.

**GRACIAS A TODAS Y A TODOS
SEGUIREMOS TRABAJANDO**

25 DE MARZO DE 2019

AIXÍ NO! **CCOO no signa l'acord a DIA**

Mesures traumàtiques, presses injustificades, falta de plans concrets, indeterminació. Encara que CCOO ha aconseguit, gràcies a diverses jornades de mobilització i, sobretot, a la reeixida vaga que va protagonitzar la plantilla, que l'empresa introduís millores en el text, l'obstinació de DIA d'aplicar mesures traumàtiques impedeix que el sindicat subscrigui l'acord.

Les perspectives de DIA ja no són les mateixes que eren el passat 30 de gener, quan el Consell va aprovar realitzar un ERO. Ha canviat el Pla de Negoci i els acords amb els creditors. Canviaran el Consell i la Direcció de l'empresa. L'única cosa que es manté és el patiment de la plantilla. La qüestió és, per què insisteixen a mantenir les mesures traumàtiques que els van dictar els creditors quan els membres del Consell saben que van a ser substituïts. A què obedeix aquesta obstinació.

Davant aquest escenari incomprendible, i davant la impossibilitat que l'empresa entrés en raó, CCOO ha intentat minimitzar el dany. Perquè CCOO no té cap dubte que aquest Grup té futur, per la seva quota de mercat, per la professionalitat de la seva plantilla i perquè espera que la gestió financer dels directius dels últims anys canviï, i se centri en el coneixement del negoci de distribució.

I hi havia alternatives per evitar les mesures traumàtiques. CCOO va plantejar introduir en l'acord una solució tipus Alcoa, és a dir, que les mesures no s'apliquessin durant un període de 3 mesos per donar temps al fet que s'anessin aclarint variables. L'empresa ha dit que no.

CCOO també va proposar que les botigues estiguessin obertes fins a, almenys, el 30 de juny per donar temps a gestionar les sortides i augmentar les possibilitats de venda. I, si hi havia botigues el tancament de les quals fos imprescindible per un necessari estalvi de cost, es recol·loques a la plantilla en altres botigues per reforçar la venda i millorar el servei.

Això podria combinar-se amb un expedient de regulació temporal, bé de suspensió o bé de reducció de jornada fins que puguin vendre's les botigues amb subrogació de plantilla. L'empresa ha dit que no.

DIA tampoc ha acceptat la proposta de CCOO de ser generosos amb les sortides voluntàries, afegint a la indemnització una prima per adhesió voluntària de 250 euros x any d'antiguitat. Encara que l'empresa si ha acceptat la proposta de CCOO en quant a la quantia de les indemnitzacions (33 dies per any treballat amb un màxim de 24 mensualitats).

L'empresa, ni tan sols aporta cap garantia de no tornar a obrir un ERO el proper any.

En definitiva, DIA ha eliminat qualsevol possibilitat que CCOO signés un acord que ja es troba en mans dels advocats del sindicat.

**GRÀCIES A TOTES I A TOTS
SEGUIREM TREBALLANT**

25 DE MARÇ DE 2019

